

Szeretettel meghívjuk Laurențiu Ruță Fluidity of Bodies (A testek folyékonyága) című kiállításának megnyitójára, május 23-án, 18 órától.

Laurențiu Ruță teljes pályafutása során, kezdve a temesvári művészeti líceumban töltött évektől, az 1980-as évek intenzív alkotói periódusán át, egészen a 2015-ös visszatérésétől napjainkig, előszeretettel aknázza ki a fotogramnak azt a képességét, hogy valós időben és gyakran szerzői beavatkozás nélkül rögzítsen fizikai jelenségeket.

A kiállítás a művész fotográfiai kísérletének átfogó bemutatására törekszik, mégpedig a történelmi rendszerezést a kísérleti megközelítéssel összekapcsolva, ami a művész attitűdjével összhangban, performatív és participatív nyitást ad a kiállításnak.

A művésznak a fotogram iránti érdeklődése az 1972–1974 közötti időszakra nyúlik vissza, amikor a temesvári művészeti líceum diákja volt. Itt a Sigma avantgárd csoportosulás művészei: Constantin Flondor, Bertalan István és Doru Tulcan voltak a tanárai, akik felkeltik az érdeklődését a forma és a folyamatok tanulmányozása iránt, így már igen korán kialakulhatott a művészi alkotáshoz való kísérletező viszonyulás. Ez a hozzáállás, amely a Bauhaus tanításaiban gyökerezik, s amely a kutatást a művészi kifejezés elé helyezi, hallgatólagos és rendkívül következetes programmá vált Laurențiu Ruță számára.

A kiállításon szereplő első fotogramok a kolozsvári tanulmányok idejéből valók, amikor a formatervezés szakon tanuló fiatal az Ana Lupaș által vezetett Atelier 35 pezsgő kreatív közegével lép kapcsolatba. Ana Lupaș, akit igencsak foglalkoztatott az akcióművészet romániai elismertetése, rezonált a fotogramok akcióművészetben alkalmazható potenciáljával, és meghívta a művészt, hogy vegyen részt a Fiatal Kritikai és Művészeti Kollokviumon, amelyet Liviana Dan műkritikussal közösen szervezett meg 1986-ban Nagyszebenben. A Gyógyszertörténeti Múzeum pincéjében valósította meg Ruță „Performanszát”. Itt egy boltozatos helyiség egészét fotóérzékeny papírral beburkolta, és korábbi kísérleteit folytatva, a falfelületekre vízszaggárral, vakuval és elemlámpával hatott.

A résztvevők félhomályban szemlélhették az eseményeket (csupán a fotólaboratóriumi zöld fény tette láthatóvá a teremben vergődő művész alakját), ezt a meglehetősen súlyos akciót, amelynek értelme azonban titokzatos maradt. A kép ugyanis csupán a performansz végén jelent meg fokozatosan, miután a művész szivacs segítségével a falra felvitte az előhívó vegyszert. Így a közönség, de maga a művész is tanúi lehetett a kép misztikus születésének.

Majdnem három évtizedig a művész teljesen felhagy a fotográfiai kísérlettel,

majd 2015 novemberében újakezdi azt, amit hosszú időtartamú műtermi performanszként határozhatunk meg: egy kiterjedt mikrokísérlet-sorozatba kezd, amely a testek folyékonyságának tanulmányozására fókuszál. Sokszor ezeknek a kísérleteknek a művész résztvevője, nem csupán megfigyelője, ugyanis a képek és formák létrehozója is, nem csak rögzítője. Úgy tekinthetünk ezekre a fotogramokra, mint egy „anatómiai leckére”, mely esetben a vaku felel meg a boncolókésnek. Ruřă leckéje éles ellentéte a híres Dr. Tulp bemutatójának. A bőr eltávolításával Dr. Tulp a test mechanikai rendjét tárja fel, ami nyugalmat biztosított az elme számára, amely a rációnak alávetett univerzumba szeretne volna beleelképzelni magát. Ruřă folyékony teste a világ másfajta megértését sugallják. Az intuíció és a felfedezés ragályos öröme, amelyek az ő eljárását jellemzik, a mozgás rendjét, az örök áramlást fedik fel előttünk. Ezt az óceán rendjéhez hasonlíthatjuk, amely mozgásban való részvételre hív.

A kreatívítás áramlásának szellemében a kiállítás is ennek a performansznak a részévé válik, amely a műteremből a galéria terébe, a közönség elé kerül, anélkül azonban, hogy megtervezett vége lenne. – *Székely Sebestyén*, kurátor

Szeretettel várjuk!

A Quadro 21 munkatársai